

Deccal üzerine

Diyarbakır'dan İbrahim Kurt: “Deccal ile ilgili olarak Peygamber Efendimiz (asm) neler bildirmiştir?”

Nevvâs bin Sem'an (ra) bildirmiştir: Resûlullah Aleyhissalâtü Vesselâm bir sabah vakti Deccal'i anlattı. Onu öyle yakından anlattı ve dehşetli gösterdi ki, biz onu yakın bir hurmalık içinde sandık. Biz kendisine doğru yürüdüğümüzde, Resûlullah Aleyhissalâtü Vesselâm bizdeki bu vaziyeti anladı ve bize:

“Sizin haliniz nedir?” buyurdu. Biz:

“Yâ Resûlallah! Sabahleyin bize Deccâl'i anlattınız. Ve onu öyle yaklaştırdınız ve tahribâtını öyle dehşetli gösterdiniz ki, bizler onu yakın bir hurmalıkta sandık” dedik. Resûlullah Aleyhissalâtü Vesselâm:

“Beni sizin üzerinizde en çok korku ve endişeye düşüren şey, bu sizin düşündüğünüzden başkadır. Eğer Deccal, ben henüz sizin içinizde bulunurken meydana çıkarsa ben sizin önünüzde ona karşı durup sizleri müdafaa eder ve ona hiçbir yardımcıya muhtaç olmadan tek başıma ve burhanla galebe ederim. Eğer ben içinizde yok iken çıkarsa, o zaman her bir kişi bizzat kendi nefsinin müdafii durumunda olur. Allah, her bir Müslüman üzerine benim halefimdir. (...)

“Muhakkak o, Şam ile Irak arasında kayalık bir mevkide çıkacaktır. Sağda solda en süratli şekilde şiddetli fesatlar yapacaktır. Ey Allah'ın kulları! Sizler sebat ediniz!” buyurdu. Biz:

“Yâ Resûlallah! Onun yeryüzünde kalması ne kadar sürer?” diye sorduk.

Resûlullah Aleyhissalâtü Vesselâm:

“Kırk gün. Onun birinci günü bir senedir. İkinci günü bir aydır, üçüncü günü bir haftadır, dördüncü günü de sizin günleriniz gibi bir gündür” buyurdu. (...) Biz:

“Yâ Resûlallah! Onun yeryüzündeki sür'ati ve kudreti ne kadardır?” diye sorduk.

Resûlullah Aleyhissalâtü Vesselâm:

“Rüzgârın hızla yürüttüğü yağmurun sür’ati gibidir. Deccal bir kavmin üzerine gelir ve onları davet eder. Onlar da ona iman edip kendisinin çağrısına uyarlar. Ardından semaya emreder, sema yağmur yağdırır. Yere emreder de, yer her türlü bitkiyi bitirir.... Bir harabeliğe uğrar ve ona hitaben: ‘Hazinelerini ortaya çıkar.’ diye emreder. Sonra yetişkin gençlik dolu bir civanmert çağırır. Onu kılıçla vurup, iki parça halinde keser. Parçalarını bir ok atımı mesafesi kadar birbirinden ayırır. Sonra, parçaladığı genci çağırır. O da hemen yüzü parıldayarak ve güler halde ona yönelir, gelir. Deccal bu işlerle meşgul olduğu sırada Allah, Meryem oğlu Mesîh’i gönderir. Meryem oğlu Mesih, Dimaşk’ın doğu tarafındaki Beyaz Minâre yanında herd boyası ile boyanmış iki parça elbise içinde ellerini iki meleğin kanatları üzerine koymuş vaziyette iner..... Onun nefesi, gözlerinin göreceği yere kadar ulaşır. Ardından İsa Aleyhisselâm, Deccâl’i arar ve nihayet onu Beytu’l-Makdis’e yakın bir yer olan Ludd kapısı denilen mevkide bularak öldürür. Sonra Meryem oğlu İsa (Aleyhisselâm)’a, Allah’ın Deccal şerrinden korumuş olduğu bir topluluk gelir. İsa (Aleyhisselâm) onların yüzlerine dokunup mesheder ve onlara Cennetteki derecelerini gösterir.”¹

Bu uzun hadiste çok müteşâbih ve yorum isteyen ifâdeler olduğu muhakkaktır. Bedüzzaman Saîd Nursî hazretleri bu uzun hadis-i şerifi Beşinci Şuâ’da tefsîr ediyor. Hazret-i Üstada göre, burada geçen “Şam ve Irak” gibi yer ifâdeleri, râvîlerin içtihatlarıyla hadis metnine sehven karışmıştır. Hadislerin rivâyet edildiği günlerde hilafet merkezi Şam ve Irak civarında olduğundan, râvîler hadisin mânâsını belli bir mekâna yönlendirerek mânâyı daraltmışlardır. Bu yorum, zamanla hadis metninden zannedilmiştir. Oysa hadisin muradı, “hilâfet ve hükümet merkezi”dir.²

Hadiste geçen Deccâl’in dört gününden murad, Deccâl’in dört devresidir. Bu devreler, aynı zamanda büyük tahribat, bozgunculuk ve fesat sahibi Deccâl’in tahribatına kuzey kutbuna yakın yerlerden başlayacağına da işarettir. Nitekim kuzey kutbunda bütün sene, bir gece ve bir gündüzden ibarettir. Yani o bölgede altı ay sürekli gece, altı ay sürekli gündüz olmaktadır. Trenle bu tarafa bir günlük yol alınsa, bu bölgede de yaz mevsiminde bir ay mütemadiyen güneş batmaz. Otomobil ile yine bu tarafa bir günlük yol alındıkça, bir hafta boyunca güneşin batmadığı yerlere gelinir. Demek Deccâl’in, kuzeyden bu tarafa doğru tecavüz edeceği hadisin mu’cizâne ifadesiyle böyle bildirilmiştir.

Hadiste geçen “günler” kavramı, aynı zamanda Deccâl’in iş, icraat, zulüm ve istibdat devrelerine de işaret eder. “Birinci günü bir sene, ikinci günü bir ay, üçüncü günü bir hafta” tabirleri işleri ve şiddeti giderek küçülen üç istibdat devresini bildirir. Dördüncü günü normal ve sıradan bir gündür. Yani dördüncü gününde iş ve icraat

yoktur, bitmiştir. Burada artık durumu koruma gayreti ön plâna çıkmıştır.³

Hadiste Deccal'in kavimleri kendine tâbi edeceği, semaya emredip yağmur yağdıracağı, yere emredip her türlü bitkiyi bitireceği, bir genci çağırıp öldüreceği, sonra tekrar dirilteceği, dirilen genci çağırdığında bu gencin gülerek kendisine geleceği şeklinde ifâdesini bulan Deccal'in "fevkalâde güç ve iktidarı", Bediüzzaman'a göre, Deccâl'in temsil ettiği mânevî şahsiyetin dehşet ve azametinden kinâyedir. Meselâ Rusya'yı mağlup eden Japon Başkumandanı için bir vakit, "Bir ayağı Bahr-i Muhitte, bir ayağı Port-Artür Kalesinde" denmiştir. O şahsın da, şahs-ı manevisinin dehşetli azameti, fevkalâde iktidarı ve olağanüstü gücü bu ifadelerle bildirilmiştir ki, işi ve icraatı tahrip olduğundan, gençlik şehvetini tahrik ederek gençleri zevk ve eğlencelerle güya diriltir, fakat maneviyât açısından öldürür ve her türlü bozgunculuğu yapar. Çünkü tahribat kolaydır. Bir kibrit bir köyü yakar. İштиha ve şehvetleri tahrik eden icraatlar, nefisler taraftar olduğundan, çabuk yaygınlaşır ve kabul görür.⁴

Cenab-ı Mevlâ'mız, ahir zamanın ve Deccâl'in şerrinden cümle ehl-i imanı korusun. Âmin.

Dipnotlar:

1- Müslim, Fiten, 110.

2- Şuâlar, s. 505.

3- Şuâlar, s. 506.

4- Şuâlar, s. 505.